

KØBENHAVNS KOMMUNE

Socialforvaltningen

Direktør

Social- og Integrationsministeriet
Holmens Kanal 22
1060 København K

Dato

Sagsnr.
2013-13649

Dokumentnr.
2013-130469

Kære Jesper Zwisler

Jeg henvender mig på vegne af Socialforvaltningen i Københavns Kommune med en anmodning om, at Social- og Integrationsministeriet iværksætter en generel afdækning/tilpasning af den lovgivningsmæssige ramme, der administrerer merudgifter og tabt arbejdsfortjeneste efter servicelovens §§ 41 og 42.

Baggrunden for Socialforvaltningens henvendelse er, at det nuværende lovgrundlag kræver en meget tung og kompleks sagsbehandling.

Ligeledes opleves lovgivningen (og den tilhørende sagsbehandling) meget tung for familier med børn med handicap. Familier, der ofte er meget pressede i forvejen.

Formålet med afdækning af området vil være, at der tilvejebringes et mere klart regelgrundlag på området, end det er tilfældet i dag. Et mere klart lovgrundlag vil bidrage til at træffe korrekte afgørelser og til at sikre større ensartethed på området. Dette skal ses i sammenhæng med Rigsrevisionens beretning herom, jf. nedenfor.

Socialforvaltningen foreslår, at ministeriet til brug for den indledende afdækning etablerer en arbejdsgruppe med deltagelse af bl.a. en række kommuner, så den praktiske erfaring med området repræsenteres. Socialforvaltningen i Københavns Kommune deltager selvsagt gerne i en sådan arbejdsgruppe.

Rigsrevisionens beretning

Socialforvaltningen finder, at behovet for en afdækning af området er blevet aktualiseret af Rigsrevisionens beretning af 14. november 2012 til statsrevisorerne om kommunernes håndtering af området for merudgifter og tabt arbejdsfortjeneste, hvor Rigsrevisionen har besøgt og afdækket administrationen i flere kommuner. I beretningen opfordrer Rigsrevisionen ministeriet til at iværksætte tiltag til at understøtte kommunernes administration af området. Af beretningen fremgår det, at Rigsrevisionen vurderer, at regelgrundlaget er meget komplekst. Rigsrevisionen vurderer, at området kan styrkes væsentligt ved en bedre administration. Rigsrevisionen påpeger, at det har været kendt, at kommunernes sagsbehandling har været behæftet med fejl. Rigsrevisionen finder, at ministeriet burde have kortlagt årsagerne hertil og iværksat tiltag for yderligere at understøtte kommunernes administration af ordningerne.

Direktionen

Bernstorffsgade 17, 3.
1592 København V.

Telefon
33 17 33 17

Direkte telefon
33 17 32 03

Telefax
33 17 32 04

E-mail
Anders.Kirchhoff@sof.kk.dk

www.kk.dk

Nedenfor skitseres nogle af de områder, som Socialforvaltningen finder, at det er nødvendigt at afdække nærmere. Emnerne er taget ud fra vores erfaringsgrundlag samt med inspiration fra Rigsrevisionens og KLs opfordringer.

Serviceovens § 41

Generelle takster

Socialforvaltningen finder i lighed med Rigsrevisionen, at ministeriet bør sikre, at der løbende indsamles og formidles viden om de typiske udgifter til f.eks. vask, befordring, tøjforbrug og fritidsaktiviteter for derved at fastsætte generelle takster.

Generelle takster vil, som Rigsrevisionen også anfører, medføre såvel betydelig lettere administration samt sikre en mere ensartet praksis på tværs af kommunerne, hvor der i dag er meget stor forskel på praksis.

KL har også tidligere foreslået ministeriet, at der blev fastsat generelle takster på merudgiftsområdet.

Socialforvaltningen anbefaler derfor, at det genovervejes om generelle takster på området med respekt for den konkrete og individuelle vurdering på området bør indføres.

Beregningsmodel, hævelse af bagatelgrænse og satsregulering

Socialforvaltningen finder, at ministeriet bør afdække, hvordan selve beregningen af merudgiftsydelsen kan lettes. Den nuværende form, hvor den bevilliges med 1/8, medfører vanskelige beregninger og stor administration. Hertil kommer, at det synes vanskeligt at se formål og baggrund for 1/8 beregningen.

Socialforvaltningen vurderer, at 1/8 beregningen med fordel kunne erstattes af de principper, der gælder for beregning af merudgifter til voksne efter serviceovens § 100.

Socialforvaltningen vurderer i forlængelse heraf, at de materielle betingelser og udmålingsregler i serviceovens § 41 og serviceovens § 100 med fordel kunne harmoniseres.

En harmonisering af de to paragraffer vil også lette overgangen fra barn til voksen. Der er i dag ikke overensstemmelse mellem målgrupperne i de to paragraffer. Flere børn, der er omfattet af serviceovens § 41, falder ud af målgruppen, når de går fra § 41 til § 100.

Socialforvaltningen finder derudover, at ministeriet bør overveje, at merudgifter efter serviceovens § 41 bliver satsreguleret, som det

kendes med den lovændring efter servicelovens § 100, som trådte i kraft 1. januar 2013. Efter denne lovændring bliver bagatelgrænsen hvert år satsreguleret med virkning fra 1. januar 2014.

Ved samme lovændring indførtes en ny regel i bekendtgørelse nr. 1434 af 23. december 2012 om nødvendige merudgifter ved den daglige livsførelse (§ 8). Efter denne paragraf har borgeren ikke krav på at få lavet en ny beregning, før der er forløbet et år regnet fra den seneste fastsættelse af tilskud til merudgifter. Det anbefales, at erfaringer hermed indgår i et fremtidigt lovgrundlag for § 41.

Tro- og loveerklæring i forbindelse med opfølgninger

Socialforvaltningen finder, at ministeriet bør afdække muligheden for at anvende tro- og loveerklæring ved opfølgninger på § 41. Borgeren vil skulle underskrive denne, hvis forholdene er uændret ved opfølgningen. Man kunne overveje, om det var hensigtsmæssigt at indføre det i forhold til mindre tunge sager. På denne måde undgås stor administration ved disse sager, og borgeren underskriver samtidig korrektheden af, at der ikke er sket ændringer.

Tro- og loveerklæringer kendes fra bevilling af handicapbil, hvor sådanne erklæringer anvendes ved genbevilling af bil på samme grundlag.

Serviceovens § 42

Administration af tabt arbejdsfortjeneste, pensionsindbetaling og sparede udgifter

Socialforvaltningen finder, at der bør kigges på området for beregningen af tabt arbejdsfortjeneste, pensionsindbetaling og sparede udgifter.

Der er en meget stor administration forbundet med beregning af tabt arbejdsfortjeneste efter servicelovens § 42. Der anvendes derudover mange ressourcer på at kontrollere rigtigheden af de beregninger, der er blevet foretaget.

KL har også tidligere opfordret til, at ministeriet kigger på området.

Det medfører derudover yderligere administration, at der findes fire forskellige frikøbsordninger ved handicap: servicelovens § 42, servicelovens § 118, servicelovens § 119 og reglerne efter dagpengeloven. Det skaber også forvirring hos borgerne, at der kan kompenseres efter en række forskellige regler. Frikøbsordningerne bør ensrettes, så borgerne kompenseres på samme vilkår.

Der gælder nogle helt særlige problemstillinger i forhold til beregninger af bidrag til pension (herunder hvorvidt der er tale om

arbejdsgiverbetalt pension, frivillig pensionsopsparing m.v.) og beregning af de besparelser, familien opnår ved at have en hjemmegående forælder (eksempelvis sparede transportudgifter, daginstitutionspladser m.v.).

Socialforvaltningen opfordrer til, at ministeriet kigger på, om det er muligt, at der beregnes med en fast pensionstakst, og at det undersøges om der kan fastsættes faste takster på sparede udgifter. En sådan regelændring synes også umiddelbart at harmonere med, at der allerede via det indførte loft på tabt arbejdsfortjeneste delvist er gjort op med en krone til krone handicapkompensation på området.

Ministeriet kunne også overveje en helt grundlæggende ændring, sådan at arbejdsgiverne udbetaler løn, hvorefter kommunen refunderer arbejdsgiveren de beløb, der dækker den tabte arbejdsfortjeneste.

Kommunen vil dog fortsat skulle være ansvarlig for at vurdere, hvor mange timer der bevilges tabt arbejdsfortjeneste. Det vil være samme ordning som den, der gør sig gældende for fleksjobordningen. På denne måde fjernes en stor byrde fra sagsbehandlerne, og det sikres, at der ikke opstår fejl i beregning af pensionsbidrag etc.

Det bør også overvejes, om der bør laves særlige regler for selvstændige, der søger om tabt arbejdsfortjeneste, hvor det kan være svært at beregne en egentlig timeløn. En fast takst for denne gruppe samt for borgere, der ikke kan dokumentere tidligere årsindkomster, vil kunne løse dette problem.

Socialforvaltningen håber, at Social- og Integrationsministeriet vil se positivt på ovenstående opfordring til en afdækning af den lovgivningsmæssige ramme, der administrerer merudgifter og tabt arbejdsfortjeneste efter servicelovens §§ 41 og 42.

Socialforvaltningen ser frem til Social- og Integrationsministeriets tilbagemelding herpå.

Venlig hilsen

Anders Kirchhoff
Ressourcedirektør